

[Lønger]

ligt, at fagbevægelsen er repræsenteret i et nævn af denne karakter.

Stik imod det, som ministeren sagde, lægger vi ikke så stor vægt på, om medlemmerne i klagenævnet har et detaljeret kendskab til sygehusvæsenet. Det kan endda være en fordel, hvis det ikke altid er tilfældet. Så er det lettere at stille dumme spørgsmål, og dumme spørgsmål er mange gange de bedste og de klogeste. Tusinder af mennesker oplever daglig, hvor stort og uoverskueligt det offentlige bureaukrati er, især når de er kommet i klemme. I den situation kan man føle sig meget lille.

Når det så desuden drejer sig om sygdom, hvor man måske oven i købet er yderligere svækket, tårner det offentlige bureaukrati sig op som en helt uoverskuelig mastodont. Derfor er det nok så vigtigt, at der fastlægges regler for klagenævnene, så der er medlemmer, som er i stand til at tale patienternes sag, og som kender og forstår den situation, de er i. Det betyder også, at klagenævnene ikke skal være noget, som patienterne bare læser om i avisen, men at der til oprettelsen skal knyttes en egentlig løbende oplysningsvirksomhed, og at der bliver mulighed for, at patienterne kan bruge klagenævnene uden hverken formkrav eller for den sags skyld krav om skriftlig sagsfremstilling fra deres side.

SFs forslag indeholder ikke så meget om nævnenes kompetence, konsekvenser og sanktioner, og vi forstår på SF, at den del af sagen skal overlades til den endelige udformning af loven.

Vi vil dog godt allerede på nuværende tidspunkt sige én ting. Vi har jo erfaringer fra andre former for nævn. Hvis vi tager et eksempel som lokalnævnene for politiets virksomhed, er de jo kendetegnet ved at være totalt uden kompetence, og hvis det bliver tilfældet for patientklagenævnene, tror vi, at vi er bedst tjent med, at vi helt undværer dem, for ellers skaber de bare falske illusioner. Det spørgsmål vil vi så tillade os at vende tilbage til en anden god gang.

På nuværende tidspunkt, hvor forslaget har en principiel form, kan vi tilslutte os det.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil da godt sige tak for de bemærkninger, der er faldet fra de fleste af ordførerne.

De konservative havde ikke så meget tilovers for forslaget, CD heller ikke, og de radikale mente, det var bureaukratisk. Er der noget, dette forslag ikke er, er det bureaukratisk.

Det er sådan, at man inden for de her klageinstanser har været udsat for, at folk har ventet på afgørelser i op til 10 år. Jeg kan godt uddybe det med et eksempel, ikke fordi der er så mange her, men fordi det er et eksempel, som man kan blive meget klog af.

Et menneske var kommet i den situation på et psykiatrisk hospital, at der var kommet en stavfejl i den pågældendes lægejournal, og den pågældende kunne ikke forstå, hvorfor han f.eks. ikke kunne komme til Amerika. Han fik at vide, at det var på baggrund af, at man havde skrevet noget, der var forkert. I mellemtiden havde hans pårørende fundet ud af, hvad det var, der stod i lægejournalen, som var forkert. Det kostede ægteskab og alt det dér, og det tog 10 år, og manden har ikke kunnet få det rettet i journalen. Og jeg kunne blive ved. Der er en forening, der hedder Dansk Patientforening, der har gjort et meget stort arbejde for at prøve på at belyse nogle af de konflikter og nogle af de problemer, der er i det her.

Jeg vil godt sige med det samme, at jeg opfatter ikke indenrigsministeren som negativ i det her, ellers skulle jeg nok have sagt det. Tværtimod opfatter jeg det, der er blevet sagt af hr. Taanquist og af indenrigsministeren, af VS og måske også af de radikale, som en påpegnings af de problemer, der ligger i dette. For der er en masse problemer i det. For SF er det afgørende, at vi prøver på at få vendt det og se, om ikke vi kan gøre det bedre. Folk kan ikke være tjent med det, som det foregår i dag, slet ikke folk, der er syge.

Jeg har som amtsrådsmedlem gennem 9 år set adskillige eksempler på, at sygehusudvalget – som i dag får klagerne, og det er måske derfor, der kommer 582 klager, eller hvor meget det var, det kommer an på, hvor mange der er afvist forinden – har sagt: der gives ikke erstatning. Der kan være tale om mange forskellige ting. Det kan være operationer, det kan være sådan noget som – det er ganske almindeligt – at der er et gebis, der forsvinder, når man bliver opereret. Det er i hvert fald ikke sjovt for den, det går ud over. Det er heller ikke sjovt for dem, der har været med til operationen, for de ved ikke, hvor